

LECTIO DIVINA

SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Jn 14, 23-29

Húsvét 6. vasárnap („C” év)

Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek

PÉCSI EGYHÁZMEGYE

„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”

(JEREMIÁS 29.11)

+ EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek

Abban az időben Jézus ezt mondta tanítványainak:

„Aki szeret engem, megtartja tanításomat, Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk, és lakóhelyet veszünk nála.

Aki nem szeret, az nem tartja meg tanításomat. A tanítás pedig, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki engem küldött. Ezeket akartam nektek elmondani, amíg veletek vagyok. S a Vigasztaló, a Szentlélek, akit majd a nevemben küld az Atya, megtanít titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.

Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek. Nem úgy adom, ahogy a világ adja nektek.

Ne nyugtalankodjék szívetek, és ne csüggedjen. Hiszen hallottátok, hogy azt mondtam: Elmegyek, de visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek, örülnétek annak, hogy az Atyához megyek, mert az Atya nagyobb nálam.

Előre megmondtam nektek, mielőtt megtörténnék, hogy ha majd bekövetkezik, higgyetek.”

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

²³ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με **τὸν λόγον μου τηρήσει**, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιησόμεθα.

Felelte Jézus és mondta neki: „Ha valaki szeret engem, meg fogja őrizni a szavamat, és az Atyám szeretni fogja őt, és hozzá fogunk menni, és nála fogunk lakni (fogunk lakást készíteni).

²⁴ ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.

Aki pedig nem szeret engem, nem őrzi meg a szavaimat: és a szó, amit hallotok, nem az enyém, hanem az engem küldő Atyáé.

²⁵ Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ’ ὑμῖν μένων·

Ezeket elmondtam nektek nálatok maradva:

²⁶ ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν.

A pártfogó (az ügyvéd) pedig, a Szentlélek, akit el fog küldeni az Atya a nevemben, az meg fog tanítani titeket mindenre, és emlékeztetni fog benneteket mindarra, amit mondtam nektek.

²⁷ εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω.

Békét hagyok rátok, a békémet adom nektek: nem, ahogy a világ adja, adom én nektek. Ne nyugtalankodjék a szívetek, és ne féljen!

²⁸ ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγαπᾶτέ με ἐχάρητε ἄν, ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατήρ μείζων μου ἔστιν.

Hallottátok, hogy én mondtam nektek: Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy az Atyához megyek, mert az Atya nagyobb nálam.

²⁹ καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε.

És most elmondtam nektek, mielőtt megtörténik, hogy amikor megtörténik, higgyetek.”

1.2. NOVA VULGATA ÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

²³ RESPONDIT IESUS ET DIXIT EI: “SI QUIS DILIGIT ME, SERMONEM MEUM SERVABIT, ET PATER MEUS DILIGET EUM, ET AD EUM VENIEMUS ET MANSIONEM APUD EUM FACIEMUS;

²³ Jézus így folytatta: „Aki szeret engem, az megtartja tanításomat, s Atyám is szeretni fogja. Hozzá megyünk és benne fogunk lakni.

²³ Jézus azt felelte neki: »Ha valaki szeret engem, megtartja szavamat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk, és lakóhelyet veszünk nála.

²³ ***Jézus tovább folytatta: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni.***

²³ *Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk.*

²³ Jézus így válaszolt: – Ha valaki szeret engem, az megtartja, amit mondok. Atyám is szeretni fogja, s eljövünk hozzá, és szállást készítünk magunknak nála.

²⁴ QUI NON DILIGIT ME, SERMONES MEOS NON SERVAT. ET SERMO, QUEM AUDITIS, NON EST MEUS, SED EIUS QUI MISIT ME, PATRIS.

²⁴ **Aki nem szeret, az nem tartja meg tanításomat. A tanítás, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki engem küldött.**

²⁴ Aki nem szeret engem, nem tartja meg ígéimet. Az ige pedig, amelyet hallottatok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.

²⁴ ***Aki nem szeret engem, tanításomat nem tartja meg. A tanítás, amit hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.***

²⁴ *A ki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, a melyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, a ki küldött engem.*

²⁴ Aki nem szeret engem, nem tartja meg, amit mondok. A szó, amelyet hallgattok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.

²⁵ HAEC LOCUTUS SUM VOBIS APUD VOS MANENS.

²⁵ **Ezeket akartam nektek mondani, amíg veletek vagyok.**

²⁵ Ezeket mondtam nektek, amíg veletek voltam.

²⁵ ***Ezeket akartam nektek mondani, amíg veletek voltam.***

²⁵ *Ezeket beszéltem néktek, a míg veletek valék.*

²⁵ Elmondtam ezeket nektek, amíg veletek voltam.

²⁶ PARACLITUS AUTEM, SPIRITUS SANCTUS, QUEM MITTET PATER IN NOMINE MEO, ILLE VOS DOCEBIT OMNIA ET SUGGERET VOBIS OMNIA, QUAE DIXI VOBIS.

²⁶ **S a Vigasztaló, a Szentlélek, akit majd a nevemben küld az Atya, megtanít benneteket mindenre és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.**

²⁶ A Vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az Atya küld az én nevemben, megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.

²⁶ ***A Vigasztaló pedig, akit az Atya nevemben küld, megtanít majd mindenre és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.***

²⁶ *Ama vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, a miket mondtam néktek.*

²⁶ De a Pártfogó, a Szentlélek, akit az Atya majd a nevemben küld, ő tanít meg majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.

²⁷ PACEM RELINQUO VOBIS, PACEM MEAM DO VOBIS; NON QUOMODO MUNDUS DAT, EGO DO VOBIS. NON TURBETUR COR VESTRUM NEQUE FORMIDET.

²⁷ **Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek, s ne csüggedjen.**

²⁷ Békét hagyok rátok, az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék szívetek és ne féljen.

²⁷ ***Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek. Én nem úgy adom nektek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék szívetek és ne is szorongjon!***

²⁷ *Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, a mint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!*

²⁷ Békességet hagyok rátok: az én békémet adom nektek. De nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek, ne is rettegjen!

²⁸ AUDISTIS QUIA EGO DIXI VOBIS: VADO ET VENIO AD VOS. SI DILIGERETIS ME, GAUDERETIS QUIA VADO AD PATREM, QUIA PATER MAIOR ME EST.

²⁸ **Hiszen hallottátok, hogy azt mondtam: Elmegyek, de visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek, örülnétek, hogy az Atyához megyek, mert az Atya nagyobb nálam.**

²⁸ Hallottátok, hogy azt mondtam nektek: Elmegyek, és visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örülnétek annak, hogy az Atyához megyek, mert az Atya nagyobb nálam.

28 Hiszen hallottátok, hogy azt mondtam: elmegyek, de majd visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, csak örülnétek annak, hogy az Atyához megyek, mert az Atya nagyobb nálam.

28 Hallottátok, hogy én azt mondtam néktek: Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek az Atyához; mert az én Atyám nagyobb nálamnál.

28 Hallottátok, mit mondtam nektek: „Elmegyek, és visszajövök hozzátok”? Ha szeretnétek engem, örülnétek, hogy elmegyek az Atyához, mert az Atya nagyobb nálam.

29 ET NUNC DIXI VOBIS, PRIUSQUAM FIAT, UT, CUM FACTUM FUERIT, CREDITIS.

29 Előre megmondtam nektek, mielőtt megtörtént volna, hogy ha majd bekövetkezik, higgyetek.

29 Megmondtam nektek már most, mielőtt megtörténne, hogy amikor bekövetkezik, higgyetek.

29 Előre megmondtam, mielőtt megtörtént volna, hogy amikor megtörténik, higgyetek.

29 És most mondtam meg néktek, mielőtt meglesse: hogy a mikor majd meglesz, higgyetek.

29 Már most mondom ezt nektek, mielőtt megtörténik, hogy ha majd megtörténik, higgyetek.

1.3. BEHATÁROLÁS

Ez a néhány vers Jézus búcsúbeszédének egy részlete, amelyet tanítványainak mondott el az utolsó vacsora termében (Jn 14,23-29).

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Az evangélista hangsúlyozza, hogy

- Jézus a halálát és a feltámadását mint az Atyához való visszatérést, hazaérkezést értelmezi.
- az Atya és a Fiú között mély, bensőséges szeretetkapcsolat van, amibe az ember betagozódhat, ha megőrzi Jézus szavát.
- a tanítvány a szeretetét azáltal fejezi ki Mestere iránt, ha hallgatja, megteszi, vagyis megőrzi az ő igéit.
- a Fiú az, aki ismeri az Atyát, s szavaival és tetteivel kinyilatkoztatja őt az embereknek.

- a Szentlélek, mint egy jó ügyvéd, közbenjáró segít, hogy a tanítványnak eszébe jussanak Mestere szavai, illetve, hogy egyre mélyebben megértse azokat.
- a béke forrása Jézus Krisztus. Csak ő tud igazi, teljes békét adni az embernek.

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

τὸν λόγον μου τηρήσει (*ton logon mú térésej*): a szavamat meg fogja őrizni (Jn 14,23)

Elsősorban Jézus az, aki ismeri az Atyát, és aki megőrzi az ő szavát (Jn 8,55). Ő példát ad erre tanítványai számára, akiket arra hív, hogy őrizzék meg ők is Mesterük szavát. Hiszen ez a szeretet követelménye: aki szereti Jézust, az megőrzi az ő szavát, aki nem szereti őt, az pedig nem tartja meg az Úr szavát (Jn 14,23-24). A Mester azt is leszögezi, hogy aki megőrzi az ő igéjét, az nem fogja meglátni, megízlelni örökre a halált (Jn 8,51-52). Továbbá az evangélista hangsúlyozza, hogy ahogy Jézus szavait megőrizték az apostolok, úgy az ő szavukat is meg fogják tartani mások (Jn 15,20). Végül pedig a Fiú az Atyához intézett imádságában arra utal, hogy a tanítványok megőrizték az Atya szavát (Jn 17,6). Tehát megőrizni az Úr szavát összefoglalja a keresztény identitást és kötelességet: élő szeretetkapcsolatot fejez ki Isten és ember között, aminek gyümölcse az Isten-ismeret, a Szentháromsággal való bensőséges közösség, vagyis az örök élet.

εἰρήνην τὴν ἐμὴν (*ejrénén tén emén*): a békémet, a békességemet (Jn 14,27)

A békéről a János-evangéliumban mind az öt alkalommal Jézus beszél tanítványainak. A feltámadt Úr Krisztus így köszönti az apostolokat: „Béke nektek!” (Jn 20,19.21.26). Hiszen a béke annak a Jézusnak az ajándéka, aki kereszthalálával és feltámadásával legyőzte a világot, vagyis a bűnt, és annak következményét a halált (Jn 16,33). A békességet nem úgy adja, ahogy a világ adja, gondolja. Illetve a „békém” kifejezés arra is utal, hogy ennek a békének a forrása nem a körülményekből, hanem magából Jézus Krisztusból fakad (Jn 14,27).

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok János evangéliumán belül

Jn 1,1 Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige.”

Jn 2,22 Amikor föltámadt a halálból, tanítványai visszaemlékeztek ezekre a szavakra, s hittek az Írásnak és Jézus szavainak.”

Jn 3,11 Bizony, bizony, mondom neked: arról beszélünk, amit tudunk, s arról tanúskodunk, amit láttunk, mégsem fogadjátok el tanúságtételünket.”

Jn 3,34 Akit ugyanis az Isten küldött, az az Isten szavait közvetíti, mert hisz (Isten) nem mérí szűken a Lelket, amikor adja.”

Jn 7,16 Jézus így felelt nekik: „Tanításom nem tőlem való, hanem attól, aki küldött.”

Jn 8,51 Bizony, bizony, mondom nektek: aki megtartja tanításomat, az nem ízleli meg a halált örökre.”

Jn 13,1 Húsvét ünnepe előtt történt: Jézus tudta, hogy elérkezett az óra, amikor a világból vissza kell térnie az Atyához, mivel szerette övéit, akik a világban maradtak, mindvégig szerette.

Jn 13,19 Előre megmondom, mielőtt megtörténnék, hogy amikor majd bekövetkezik, higgyétek, hogy én vagyok.

Jn 14,1-3 Ne legyen nyugtalan a szívetek! Higgyetek az Istenben és bennem is higgyetek! Atyám házában sok hely van, ha nem így volna, megmondtam volna nektek. Azért megyek el, hogy helyet készítek nektek. Ha aztán elmegyek, és helyet készítek nektek, újra eljövök, és magammal viszlek benneteket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok.

Jn 14,10 Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok s az Atya bennem? A szavakat, amelyeket hozzátok intézek, nem magamtól mondom, s a tetteket is az Atya viszi végbe, aki bennem van.

Jn 14,16 én meg majd kérem az Atyát, és más vigasztalót ad nektek: az Igazság Lelkét, aki örökké veletek marad.

Jn 15,26 Ha eljön a Vigasztaló, akit az Atyától küldök, az Igazság Lelke, aki az Atyától származik, ő majd tanúságot tesz rólam.

Jn 16,4 Azért mondtam el ezeket, hogy ha majd eljön az óra, eszetekbe jusson, hogy előre megmondtam nektek. Kezdetben nem beszéltem róla, hiszen veletek voltam.

Jn 16,13-15 Hanem amikor eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra. Nem magától fog beszélni, hanem azt mondja el, amit hall, és a jövődőt fogja hirdetni nektek. Megdicsőít engem, mert az enyémből kapja, amit majd hirdet nektek. Minden, ami az Atyáé, az enyém is. Azért mondtam, hogy az enyémből kapja, amit majd hirdet nektek.

Jn 16,27-28 mert az Atya maga is szeret titeket, mivel ti is szerettetek, és hittétek, hogy az Atyától jöttem. Eljöttem az Atyától, a világba jöttem, de most itthagynom a világot, és visszatérek az Atyához.

Jn 16,33 Azért mondtam el ezeket nektek, hogy békességet találjatok bennem. A világban üldözést szenvedtek, de bízzatok, mert legyőztem a világot.

Jn 17,26 Megismertettem velük nevedet, és ezután is megismertetem, hogy a szeretet, amellyel szeretsz, bennük legyen, s én is bennük legyek.

Jn 20,19.21.26 Amikor beesteledett, még a hét első napján megjelent Jézus a tanítványoknak, ott, ahol együtt voltak, bár a zsidóktól való félelmükben bezárták az ajtót. Belépett, megállt középen és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” (...) Jézus megismételte: „Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” (...) „Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok, s Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett, megállt középen, és köszöntötte őket: „Békesség nektek!”

Szinoptikus párhuzamok

Mt 10,19 Amikor átadnak benneteket a bíróságnak, ne töprengjete, hogyan és mit mondjatok! Abban az órában megadatik nektek, hogyan beszéljete.

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Sir 4,14 Szentélyben szolgálnak, akik szolgálják őt, és akik szeretik, azok az Úr kedveltjei.

Agg 2,9 Ennek az új templomnak a dicsősége felülmúlja a régiét – mondja a Seregek Ura, mert ezen a helyen adom a békét – mondja a Seregek Ura.

ApCsel 10,40-41 de harmadnap feltámasztotta az Isten, és látható alakban megmutatta, igaz, nem az egész népnek, hanem csak az Istentől előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk, akik ettünk és ittünk vele halálából való feltámadása után.

Róm 5,1 Mivel tehát a hit révén megigazultunk, békében élünk az Istennel, Urunk, Jézus Krisztus által.

1Kor 2,13 Erről beszélünk is, de nem az emberi bölcsesség tanította szavakkal, hanem ahogy a Lélek tanít, lelki embereknek lelkieket nyújtva.

2Kor 6,16 Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Márpedig mi az élő Isten temploma vagyunk, ahogy Isten mondja: „Közöttük lakom majd és közöttük járok, az Istenük leszek, ők meg a népem.”

Ef 2,14-18 Ő, a mi békességünk a kettőt egygé forrasztotta, és a közékük emelt válaszfalat ledöntötte, az ellenségeskedést kiküszöbölte saját testében, a törvényt ugyanis parancsaival és rendelkezéseivel érvénytelenítette. Mint békeszerző, a két népet magában egygé, új emberré teremtette, és egy testben mind a kettőt kiengesztelte az Istennel kereszthalála által, amellyel az ellenségeskedést megölte. Eljött, hogy békét hirdessen nektek, a távollevőknek, és békét a közellevőknek. Az ő révén van mindkettőnknek szabad utunk az egy Lélekben az Atyához.

Ef 3,17 hogy a hittel Krisztus lakjék szívetekben, s gyökeret verjete és alapot vessete a szeretetben.

Fil 4,7 Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban.

Kol 3,15 S Krisztus békéje töltse be szíveteket, hiszen erre vagytok hivatva, egy testben.

2Tessz 3,16 A békesség Ura adjon nektek mindig és minden körülmények között békét! Az Úr legyen mindnyájatokkal!

2Tim 1,7 Hiszen Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk.

1Jn 2,20.27 Titeket azonban fölkent a Szent, és ezt mindannyian tudjátok. (...) „A tőle kapott kenet maradjon meg bennetek, és akkor nincs szükségetek rá, hogy bárki is tanítson benneteket, hiszen kenete megtanít benneteket mindenre, s ez igaz, nem hazugság. Aszerint, ahogy tanított benneteket, maradjatok benne.

Jel 3,20 „Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit,

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Nagy Szent Gergely: A szeretet bizonyítéka a bevégeztetett mű. Az Isten felé irányuló szeretet sohasem hiábavaló. Ha az valóban szeretet, akkor az nagyot művel. Ám ha vonakodik cselekedni, akkor az nem szeretet.

Azonban vannak olyan szívek, melybe eljön ő, de nem lakozik soká, mert néhányan megbánást tanúsítanak ugyan, és megadják Istennek a tiszteletet, ugyanakkor, amikor eljön a kísértés ideje, elfelejtik bűnbánatukat, és ismételten visszatérnek bűneikhez pontosan ugyanúgy, mintha egyetlen könnycseppet se ejtettek volna miattuk sohasem. Aki Istent az igazságban szereti, annak eljön szívébe az Úr, és beköltözik oda. Hiszen az isteni szeretet áthatja őt úgy, hogy a kísértés idején sem hátrál vissza ettől a szeretettől.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

2746. Jézus, amikor eljött az Ő órája, az Atyához imádkozik. Imádsága – a leghosszabb imája, amit az evangélium ránk hagyott – átfogja a teremtés és az üdvösség egész rendjét, miként halálát és föltámadását is. Jézus órájának imája mindig az övé marad, miként a húsvétja is, mely – mivel „egyszer s mindenkorra” történt – jelenvaló marad Egyházának liturgiájában.

2747. A keresztény hagyomány méltán nevezi Jézus „papi” imájának. A mi Főpapunk imája ez, elválaszthatatlan áldozatától, az Atyához való átmeneteltől („pászkjától”, ’húsvétjától’), melyben teljes önmagát egészen az Atyának „szenteli”.

2748. Ebben a húsvéti, áldozati imában minden „összefoglaltatik” Őbenne: Isten és a világ, az Ige és a test, az örök élet és az idő, a szeretet, mely odaadja magát, és a bűn, mely ezt a szeretetet elárulja, a jelenlévő tanítványok és azok, akik szavukra hinni fognak Őbenne; a kiüresítés és a dicsőség. Az Egység imája ez.

2749. Jézus egészen teljesítette az Atya művét, és az Ő imádsága, miként áldozata is, kiterjed az idők végezetéig. Az Óra imádsága betölti a végső időket, és beteljesedésükhöz vezeti azokat. Jézus, a Fiú, akinek az Atya mindent odaajándékozott, egészen az Atyának adja magát, s ugyanakkor emelkedett szabadsággal fejezi ki magát a hatalom miatt, melyet az Atya adott neki minden test fölött. A Fiú, aki Szolgává lett, az Úr, Pantokrátor. Főpapunk, aki értünk imádkozik, Az is, aki imádkozik bennünk, és Isten, aki meghallgat minket.

2750. Az Úr Jézus szent Nevébe behatolva tudjuk fölfogni belülről az imádságot, amelyre Ő tanít minket: „Miatyánk!” Papi imája belülről sugallja az „Atya-imádság” nagy kéréseit: a törődést az Atya Nevével, az Ő országáért (dicsőségéért) égő buzgóságot, az Atya akaratának, üdvözítő tervének teljesítését és a gonosztól való szabadítást.

2751. Végül ebben az imádságban nyilatkoztatja ki és adja nekünk Jézus az Atya és a Fiú elválaszthatatlan „ismeretét,” ami maga az imádságos élet misztériuma.

243. Húsvétja előtt Jézus meghirdeti „egy másik Paraklétosz” (Védelmező), a Szentlélek elküldését. Ő már a teremtésben tevékenyen részt vett, és „szólt a próféták szavával”. Mostantól kezdve a tanítványokkal marad és bennük lesz, hogy tanítsa és „bevezesse őket a teljes igazságba” (Jn 16,13). Így azt a kinyilatkoztatást kaptuk, hogy a Szentlélek Jézussal és az Atyával együtt egy harmadik isteni Személy.

388. A kinyilatkoztatás előrehaladtával egyre világosabbá lett a bűn valósága is. Jóllehet Isten ószövetségi népe a Teremtés könyvében a bűnbeesésről elbeszélte történet fényében eljutott az emberi lét fájdalmáig, de e történet végső jelentését nem tudta megérteni; e jelentés csak Jézus Krisztus halálának és föltámadásának fényében tárult föl. Az embernek meg kellett ismernie Krisztust mint a kegyelem forrását, hogy megismerhesse Ádámot mint a bűn forrását. A Szentlélek, akit a föltámadott Krisztus küld nekünk, azért jött, hogy „meggyőzze a világot a bűnről” (Jn 16,8) azáltal, hogy kinyilatkoztatja, ki az, aki megvált a bűntől.

692. Amikor Jézus a Szentlélek eljövételét meghirdeti és ígéri, Paraklétosznak, azaz szó szerint „maga mellé szólított”-nak, latinul advocatus-nak nevezi (Jn 14,16.26; 16,7). A Paraklétoszt rendszerint „Vigasztalónak” fordítják, mivel Jézus az első vigasztaló. Maga az Úr a Szentlelket az „Igazság Lelkének” nevezi.

729. Csak amikor eljött az óra, melyben Jézusnak meg kellett dicsőülnie, ígéri meg a Szentlélek eljövételét, amiatt, hogy az Ő halála és föltámadása lesz az atyáknak adott ígéret beteljesedése: az igazság Lelkét, a másik vigasztalót, a Paraklétoszt Jézus imádságára fogja ajándékozni az Atya; az Atya fogja küldeni Jézus nevében; Jézus pedig az Atyától fogja küldeni Őt, mert az Atyától származik. A Szentlélek eljön, meg fogjuk ismerni Őt, mindig velünk lesz; velünk fog lakni; mindenre megtanít majd minket, és eszünkbe fog juttatni mindent, amit Jézus mondott, és tanúságot fog tenni róla; be fog vezetni a teljes igazságba és meg fogja dicsőíteni Krisztust. Ami a világot illeti, azt meg fogja szégyeníteni a bűn, az igazság és az ítélet kérdésében.

1433. Húsvét óta a Szentlélek vádolja a világot a bűnről, tudniillik, hogy a nem hittek abban, akit az Atya küldött. De ugyanez a Lélek, aki fölfedi a bűnt, a Vigasztaló, aki nyújtja az emberi szívnek a bűnbánat és a megtérés kegyelmét.

1848. Amint Szent Pál megerősíti: „Amikor elhatalmasodott a bűn, túláradt a kegyelem” (Róm 5,20). A kegyelemnek azonban, hogy művét végrehajtsa – tudniillik, hogy szívünket megtérítse és hozza nekünk „az örök életre szóló megigazulást Urunk, Jézus Krisztus által” (Róm 5,21) –, föl kell fednie a bűnt. Mint az orvos, aki a sebet megvizsgálja, mielőtt gyógyítaná, Isten az ő Igéje és Lelke által éles fényt vet a bűnre:

„A megtérés ugyanis megköveteli a bűnről való meggyőzést, a lelkiismeret bűnről alkotott belső ítéletét, mely – mivel az Igazság Lelkének műve az ember bensejében – egyúttal a kegyelem és a szeretet ajándékozásának új forrása lesz: »Vegyétek a Szentlelket«. Így tehát ebben »a vádolni fog a bűnről« tevékenységben kettős ajándékozás rejlik: megkapjuk a

lelkiismeret igazságának ajándékát és a megváltásról való bizonyosság ajándékát. Az igazság Lelke Vigasztaló.

1965. Az új Törvény, más nevén az evangéliumi Törvény a földön a természetes és kinyilatkoztatott isteni Törvény tökéletes formája. Krisztus műve, és elsősorban a Hegyi Beszédben fejeződik ki. A Szentléleknek is műve és általa a szeretet belső törvényévé válik: „Izrael házával új szövetséget kötök. (...) Elméjükbé helyezem és szívükbe vésem törvényeimet; én az ő Istenük leszek, ők meg az én népem lesznek” (Zsid 8,8.10).

1966. Az új Törvény a Szentlélek kegyelme, mely a Krisztusba vetett hit által ajándékba adatik a híveknek. A szeretet által tevékeny, és az Úr beszédét használja föl arra, hogy tanítsa, mit kell tennünk, és a szentségeket, hogy közölje a teendőhöz szükséges kegyelmet:

„Ha valaki jámboran és józanul megfontolja a beszédet, amit a mi Urunk Jézus Krisztus a hegyen mondott el, miként azt a Máté szerinti evangéliumban olvassuk, úgy gondolom, megtalálja benne mindazt, ami a jó erkölcsökhöz tartozik, a keresztény élet tökéletes módját (...). Ezt azért mondtam, hogy világossá váljék: e beszéd a keresztény életet formáló összes törvény tökéletessége.”

1967. Az evangéliumi Törvény a régi Törvényt beteljesíti, bevégzi, fölülmúlja és tökéletesíti. A boldogságokban beteljesíti az isteni ígéreteket azáltal, hogy fölemeli és „a mennyek országára” irányítja azokat. A szegényekhez, az alázatosakhoz, a megtörtettekhez, a tisztaszívűekhez, a Krisztus miatt üldözöttekhez fordul, akik készségesek hittel fogadni ezt az új reményt, és így mutatja meg az Ország előre nem látott útjait.

1968. Az evangéliumi Törvény beteljesíti a Törvény parancsolatait. Az Úr beszéde nem oldja föl és nem fokozza le a régi Törvény erkölcsi előírásait, hanem előhossa rejtett erőiket és új igényeket fakaszt belőlük: kinyilatkoztatja teljes isteni és emberi igazságukat. Nem ad hozzá új, külső parancsolatokat, hanem a cselekedetek gyökerét újítja meg, a szívet, ahol az ember választ tiszta és tisztátalan között, ahol a hit, a remény, a szeretet és velük a többi erény formálódik. Így az evangélium a mennyei Atya tökéletességének követésével tökéletesíti a Törvényt, isteni nagylelkűséggel megbocsátva az ellenségeknek és imádkozva az üldözőkért.

1969. De az új Törvény gyakorolja a vallásosság cselekedeteit: az alamizsnát, az imádságot, a böjtöt az Atya kedvért, „aki a rejtekben is lát”, másként, mint akik azt kívánják, hogy „lássák őket az emberek”. Imádsága a Miatyánk.

1970. Az Evangéliumi törvény magában foglalja a határozott választást „a két út” között és az Úr szavainak megvalósítását. Összefoglalása az aranyszabály: „Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük. Ez a törvény és a próféták.” (Mt 7,12)

Az egész evangéliumi törvény benne foglaltatik Jézus új parancsában, hogy úgy szeressük egymást, ahogyan Ő szeretett minket.

1971. Az Úr beszédéhez hozzá kell kapcsolni az apostoli tanítások erkölcsi katekizisét, mint például Róm 12–15; 1Kor 12–13; Kol 3–4; Ef 4–6 stb. Ez az oktatás az Úr tanítását az apostolok tekintélyével közvetíti, főként azoknak az erényeknek a bemutatásával, melyek a Krisztusba vetett hitből fakadnak és életüket a Szentlélek legfőbb adományából,

a szeretetből kapják. „Szeressetek tettetés nélkül (...). A testvéri szeretetben legyetek gyöngédek egymáshoz (...), a reményben legyetek derűsek, a nyomorúságban béketűrők, az imádságban állhatatosak. Segítsetek a szenteken, ha szükségben vannak, gyakoroljátok a vendégszeretetet.” (Róm 12,9–13) Ez a katekézis arra is tanít, hogy a konkrét lelkiismereti eseteket a Krisztussal és az Egyházzal való kapcsolatunk fényében vizsgáljuk.

1972. Az új Törvény a szeretet törvénye, mert inkább a Szentlélek által belénk árasztott szeretet, mint a félelem készlet cselekvésre bennünket; a kegyelem törvénye, mert a hit és a szentségek révén adja a kegyelem erejét a cselekvéshez; a szabadság törvénye, mert megszabadít a régi Törvény rituális és jogi előírásaitól; megtanít arra, hogy a szeretet hatására önként cselekedjünk, s végül a szolgálai állapotból, melyben „a szolga nem tudja, mit tesz az ura”, Krisztus barátjává emel, „mert mindent tudtul adtam nektek, amit az én Atyámtól hallottam” (Jn 15,15); sőt az öröklő fiú állapotába helyez.

1973. A parancsolatok mellett az új Törvény felöleli az evangéliumi tanácsokat is. A hagyományos megkülönböztetés Isten parancsai és az evangéliumi tanácsok között a szeretethez, a keresztény élet tökéletességéhez való viszonyukon alapszik. A parancsok célja, hogy kizárjanak mindent, ami összeegyeztethetetlen a szeretettel. A tanácsok célja, hogy távol tartsák mindazt, ami nem ellentétes ugyan a szeretettel, de akadályozhatja fejlődését.

1974. Az evangéliumi tanácsok az ajándékozással soha meg nem elégedő szeretet élő teljességét fejezik ki. Ennek indító erejéről tanúskodnak és lelki serénységünket serkentik. Az új Törvény tökéletessége lényegében az Isten és felebarát iránti szeretet parancsában áll. A tanácsok megmutatják a rövidebb utakat, a hatékonyabb eszközöket, és mindenkinek saját hivatásának megfelelően kell gyakorolnia őket:

„(Isten) nem akarja, hogy mindenki minden tanácsot betartson, hanem csak azokat, melyek a személyeknek, az időknek, az alkalmaknak és az erőknek megfelelőek, amint a szeretet megköveteli; mert a szeretet mint minden erény, minden parancs, minden tanács, egyszóval valamennyi keresztény törvény és cselekedet királynője szabja meg mindenkinek a maga helyét, rendjét, idejét és értékét.

865. Az Egyház egy, szent, katolikus és apostoli legmélyebb és végső lényegében, mert benne már létezik és az idők végén be fog teljesedni „a mennyek országa”, „Isten országa”; amely Krisztus személyében eljött, és azok szívében, akik az Ő testének tagjai lettek, titokzatos módon növekszik a teljes eszkatologikus kinyilvánulásáig. Akkor minden ember, akit Ő megváltott, aki „őbenne szent és szeplőtelen lett Isten előtt a szeretetben”, összegyűlik mint Isten egyetlen népe, „a Bárány Menyasszonya”, „az Istentől, a mennyből alászálló szent város, melyet Isten ragyogása tölt be”; „és a város falának tizenkét alapköve van; rajtuk a Bárány tizenkét apostolának tizenkét neve” (Jel 21,14).

869. Az Egyház apostoli: maradandó alapokra épült, a Bárány tizenkét Apostolára; lerombolhatatlan; tévedhetetlenül megmarad az igazságban; Krisztus kormányozza Péter és a többi Apostol által, akik jelen vannak utódaikban, a Pápában és a Püspökök kollégiumában.

1045. Az ember számára e beteljesedés lesz az emberi nem egységének végső megvalósulása, melyet Isten a teremtéstől fogva akart, s melynek a zarándok Egyház „mintegy szakramentuma” volt. Akik Krisztussal egyesültek, a megváltottak közösségét fogják alkotni, Isten „szent Városát” (Jel 21,2), „a Bárány eljegyzett menyasszonyát” (Jel 21,9). E közösséget többé nem sebzí meg bűn, szenny, önszeretet, melyek az emberek földi közösségét rombolják vagy megsebzik. A boldogító látás, melyben Isten a választottak számára kimeríthetetlenül föltárul, a boldogság, a béke és közösség örök forrása lesz. Apostol által, akik jelen vannak utódaikban, a Pápában és a Püspökök kollégiumában.

1090. „A földi liturgiában annak a mennyei liturgiának előízét élvezzük, melyet Jeruzsálemben ünnepelnek, a szent városban, ahová zarándokként tartunk, ahol Krisztus, a szentély és az igazi sátor szolgája ül Isten jobbján; a földi liturgiában az összes mennyei sereggel együtt énekeljük az Úrnak a dicsőség himnuszát; tisztelettel megemlékezzünk a szentekről, némi részt és közösséget remélünk velük; várjuk az Üdvözítőt, Urunkat Jézus Krisztust, amíg Ő maga, a mi életünk meg nem jelenik, és vele együtt mi is meg nem jelenünk dicsőségében.

1198. Az Egyháznak földi állapotában szüksége van helyekre, ahol a közösség össze tud gyűlni: a látható templomainkra, szent helyekre, a szent város, a mennyei Jeruzsálem képeire, amely felé zarándokúton vagyunk.

2016. Anyánk, a Szent Egyház fiai Istentől, Atyjuktól joggal remélik a végső állhatatosság kegyelmét és a jutalmat a Jézussal közösségben és az Ő kegyelmével tett jó cselekedeteikért. A hívők, akik az életnek ugyanazt a szabályát követik, részesednek azok „boldog reményében”, akiket az isteni irgalmasság összegyűjt „a szent városba, az új Jeruzsálembe (...), amely Istentől száll alá a mennyből, mint a vőlegényének fölkecsített menyasszony” (Jel 21,2).

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA REDEMPTOR HOMINIS KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

19. Az Egyház felelős az igazságért

Így a II. Vatikáni Zsinat tanításának fényében az is láthatóvá válik, hogy az Egyház mint közösség is felelős az isteni igazságért. Megrendüléssel hallgatjuk Krisztus szavát, aki ezt mondta: „A tanítás, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem”. Nemde Mesterünk e mondatában láthatóvá válik a felelősség az isteni igazságért – mely „Istennek sajátja” –, ha még az is, aki az „egyszülött Fiú”, aki „az Atya ölén él”, amikor mint próféta és mester átadja ezt az igazságot, fontosnak tartja hangsúlyozni, hogy teljesen összhangban cselekszik ennek isteni forrásával? Ugyanennek a hűségnek az Egyház hite lényeges részének is kell lennie, akár tanítja, akár megvallja azt. (...)

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA VERITATIS SPLENDOR KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

25. Jézus beszélgetése a gazdag ifjúval bizonyos értelemben a történelem minden korszakában, ma is folytatódik. A kérdés: „Mester, mi jót kell tennem, hogy örök életem legyen?” – minden emberi szívben fölmerül, és mindig s egyedül Krisztus az, aki teljes és

kielégítő választ kínál. A Mester, aki tanítja Isten parancsolatait, aki meghív a követésre és adja a kegyelmet egy új élethez, mindig jelen van és működik közöttünk az ígélet szerint: „Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.” (Mt 28,20) Krisztus egyidejű léte a mindenkori emberrel az Ő Testében, az Egyházban valósul meg. Ezért ígerte az Úr apostolainak a Szentlelket, aki „eszükbe juttatta” és megértette velük a parancsolatokat (vö. Jn 14,26), és a világban egy új élet forrása lett (vö. Jn 3,58; Róm 8,1-13).

Az erkölcsi parancsokat – melyeket Isten az Ószövetségben adott, és amelyek Isten megtestesült Fiának személyében elérték tökéletességüket az Új és örök szövetségben – hűségesen kell őrizni és folyamatosan meg kell valósítani végig a történelmen a különböző kultúrákban. E parancsolatok értelmezését Jézus az apostolokra és utódaikra bízta, és hozzáadta az igazság Lelkének különleges segítségét: „Aki titeket hallgat, engem hallgat.” (Lk 10,16) A Szentlélek világosságával és erejével teljesítették az apostolok küldetésüket: hirdették az evangéliumot és megmutatták az Úr „útját” (vö. ApCsel 18,25), tanítvány mindenekelőtt Krisztus követését és utánzását: „Nekem az élet Krisztus.” (Fil 1,21)

XVI. BENEDEK PÁPA VERBUM DOMINI KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

Isten Szava és a Szentlélek

15. Miután láttuk a Szót, amelyet Isten utoljára és véglegesen intézett a világhoz, most a Szentlélek küldetése felé kell fordulnunk az Isteni Szóval kapcsolatban. A krisztusi kinyilatkoztatást ugyanis nem lehet hitelesen megérteni a Vigasztaló tevékenységétől függetlenül. Ez annak a ténynek a következménye, hogy Isten önközlése mindig magában foglalja a Fiú és a Szentlélek kapcsolatát, akiket Lyoni Szent Ireneusz úgy nevez, hogy „az Atya két keze”. Maga a Szentírás bemutatja a Szentlélek jelenlétét az üdvösség történetében és különösen Jézus életében, aki fogantatott Szűz Máriától a Szentlélek erejéből (vö. Mt 1,18; Lk 1,35); nyilvános működése kezdetén a Jordán partján látta, hogy galamb formájában leszáll rá (vö. Mt 3,16); Jézus ebben a Lélekben beszél és ujjong (vö. Lk 10,21); és ebben a Lélekben áldozza föl önmagát (vö. Zsid 9,14). Küldetése végén János evangélista elbeszélése szerint maga Jézus kapcsolja össze világosan életének ajándékozását és Lelkének elküldetését övéi számára (Jn 16,7). A föltámadott Jézus testében hordozva a szenvedés stigmáit, kiárasztja a Lelket (vö. Jn 20,22), és saját küldetésének részesévé teszi övéit (vö. Jn 20,21). A Szentlélek fogja megtanítani a tanítványokat mindenre és eszükbe juttat mindent, amit Krisztus mondott (vö. Jn 14,26), mert Ő, az igazság Lelke (vö. Jn 15,26) vezeti majd be a tanítványokat a teljes igazságba (vö. Jn 16,13). Végül, ahogyan az Apostolok cselekedeteiben olvassuk, Pünkösöd napján a Lélek leszáll a Máriával együtt imádkozó Tizenkettőre (vö. ApCsel 2,1-4), és erőt ad nekik a küldetéshez, hogy minden népnek hirdessék az örömhírt.

Isten Szava tehát a Szentlélek tevékenységének köszönhetően fejeződik ki emberi szavakban. A Fiú küldetése, és a Szentlélek küldetése elválaszthatatlan és egyetlen üdvrendet alkotnak. A Lélek, aki az Ige megtestesülésekor Szűz Mária méhében cselekedett, ugyanaz, mint aki Jézust egész küldetésében vezette, és akit Jézus megígért a tanítványoknak. Ugyanaz a Lélek, aki a próféták által szólt, támogatja és indítja az Egyházat Isten Szavának hirdetésének feladatában és az apostolok prédikációjában, végül ez a Lélek az, aki sugalmazta a Szentírás szerzőit.

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

Az olvasmány (ApCsel 15,1-2.22-29) beszámol arról, hogy a hívő közösségben felmerült hitbéli vitát a Szentlélek által, hogyan tisztázták békésen az előjárók a párbeszéd és egymás meghallgatása segítségével: „A Szentlélek és mi magunk is úgy láttuk jónak...”. Ez egybecseng az evangéliummal (Jn 14,23-29), amelyben Jézus megígéri a Szentlelket, aki eszükbe juttatja majd a tanítványoknak mindazt, amit az Úr mondott nekik. A szentlecke (Jel 21,10-14.22-23) lefesti a mennyből alászállt Jeruzsálem képét, amely az Istentől származó mennyei, teljes béke és harmónia szimbóluma is. Az evangéliumi szakaszban (Jn 14,23-29) pedig Jézus rámutat arra, hogy békességet hagy ránk, de az ő békéje nem olyan béke, mint amit a világ ad: „Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek. Nem úgy adom, ahogy a világ adja nektek.” A béke az Úr ajándéka, amely egyrészt abban nyilvánul meg, hogy Jézus megváltott és szabaddá tett minden embert, ahogy a kezdőének (Iz 48,20) is fogalmaz: „megváltotta az Úr az ő népét”, másrészt pedig abban, hogy Isten igazságos, ahogy a válaszos zsoltár (Zsolt 66,2-3.5-6.8) énekl: „Örvendjenek és ujjongjanak a nemzetek, mert igazságosan ítéled a népeket, és te vezérled őket a földön.” Ezért a békéért fontos imádkozni, amint az egyetemes könyörgések bevezető és záró fohászai is bátorítanak: „Krisztus Urunk a béke fejedelme. Kérjük az ő békéjét magunk és az egész világ számára!”, „Dicsőséges királyunk, Jézus Krisztus! (...) Adj igazi és tartós békét földi életünkben, utána pedig végy fel minket az örök béke honába!

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

ÉNEKLŐ EGYHÁZ:

Örvendező szóval (552)

<http://nepenektar.hu/idoszak/husvet/liturgia/191/intr/636/orvendezo-szoval-vocem-jucunditatis>

Nem hagylak árván (555)

<http://nepenektar.hu/idoszak/husvet/liturgia/191/comm/642/nem-hagylak-arvan-non-vos-relinquam>

NÉPÉNEKEK:

Sillye Jenő: Pünkösöd (Mária-oratórium)

https://www.youtube.com/watch?v=r22e3_8JHrc&list=PLc-bhnSCkvP12stMBXXueKD-sIx3g7SAv&index=13

Békesség legyen velünk

<https://www.youtube.com/watch?v=XCPptxBH-e4>

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰVEK

Assisi Szent Ferenc imája

Uram, adj türelmet,
Hogy elfogadjam, amin nem tudok változtatni,
Adj bátorságot, hogy megváltoztassam,
Amit lehet, és adj bölcsességet,
Hogy a kettő között különbséget tudjak tenni.

Uram, tégy engem békéd eszközévé,
hogy szeressek ott, ahol gyűlölnék,
hogy megbocsássak ott, ahol megbántanak,
hogy összekössek, ahol széthúzás van,
hogy reménységet keltsék, ahol kétségbeesés kínoz,
hogy fényt gyűjtsak, ahol sötétség uralkodik,
hogy örömet hozzak oda, ahol gond tanyázik.

Ó, Uram, segíts meg, hogy törekedjem,
nem arra, hogy megvigasztaljanak, hanem, hogy én vigasztaljak,
nem arra, hogy megértsenek, hanem arra, hogy én megértsek,
nem arra, hogy szeressenek, hanem, hogy én szeressek.

Mert aki így ad, az kapni fog,
aki elveszíti magát, az talál,
aki megbocsát, annak megbocsátanak,
aki meghal, az fölébred az örök életre.
Amen.

Ha Isten békéje lakja szívemet

Ha Isten békéje lakja szívemet,
bár dúlhat vihar ellenem,
Nagy hittel szívem zengi ez éneket:

az Úrban, az Úrban jó nekem!
Az Úrban jó nekem,
Az Úrban, az Úrban jó nekem.
Ha rám tör a Sátán és elém hálót vet,
e szó ragyog rám fényesen:
Már Jézus értem mindent elvégezett,
vére megtisztított teljesen...
Az Úrban jó nekem,
Az Úrban, az Úrban jó nekem.
Bűnöm terhét Jézus hordta, a Bárány,
Nem hagyta azt rajt' lelkemen,
Meghalt értem ott, ama kíinkeresztfán.
Őt dicséri hát ez énekem.
Az Úrban jó nekem,
Az Úrban, az Úrban jó nekem.

Hamvas Béla: Isten tenyerén ébredtem

Isten tenyerén ébredtem, s lenéztem a Földre,
Hófehér csúcsokra, kopár legelőkre.
Kanyargós folyók tükrében láttam kelni a Napot,
Sugaraiban álmos hajnal mosakodott.
Láttam az óceánt gyermekként ragyogni
Sirályokat felette felhőkkel táncolni,
Láttam a békét az emberek szívében,
Láttam az erdőket fürödni a fényben.
Láttam sok-sok mosolyt és láttam a reményt,
Láttam az embert, és láttam a zenét,
Láttam a földet szeretetben élni,
Láttam a csöndet a széllel zenélni.
Láttam Istent amerre csak néztem,
Miközben éppen az Ő tenyerében ültem,
S az Ő hangján szólt hozzám a szél,
Mint anya, ki gyermekének mesél,
Millió apró tükörben láthatod magadat,
Hisz olyannak látod a világot, amilyen Te vagy!

Vándorút

Két ember útnak indult. Magukkal vitték az útra lámpáikat, amelyről tudták, hogy addig tart, ameddig az életük. Valamennyit mentek. Megszólalt az első:

– Hosszú út áll még előttünk. Ki tudja, hogy a végére érünk-e valaha? Elhatároztam, mielőtt még késő lenne, visszafordulok.

– Miért torpannál meg? - felelte a másik- Alighogy elindultál. Ha visszafordulsz, elveszítéd mindazt, ami még előttünk áll. És különben is kihez térsz vissza? Ott nincs senki, aki visszavárna.

– Hogy egész életembe menjek? – makacskodott tovább az első. Nem, inkább visszafordulok, és nyugalomban élek. Itt éhség gyötör, ott meg bőség. Megérem az öregkort, és meghalok, ahogy mások is, éjjel álmomban, anélkül, hogy valamit éreznék.

– Akkor, egyedül folytatom az utam – szólta a másik. Talán nem megyek rajta végig, de mindent elkövetek, hogy minél nagyobb távot tegyek meg, és a fényt minél távolabbra vigyem. Az úton járás adja meg az élet értelmét. Az út végén biztosan vár valaki, és hiszem, szüksége van rám.

– Ha semmi egyebet nem tudok adni neki, legalább egész életemen át feléje tartok, közelségének melegében egyszerűbb lesz meghalni, és az én közelségem pedig talán melegséget áraszt rá.

S ki-ki ment a választott irányba.

Sok-sok idő múlva, az út nagy része után, a másik fáradtan megállt. Botjára támaszkodva, gyöngé látásával, a megtett út felé tekintett.

– Öreg vagyok már. De még annyi út áll előttem, mint amennyit megtettem. Nem. Nem érek célba soha.

– Távolságok attól, ahonnan elindultam, és távolságok attól is, ahova tartok.

Levertségéből egy melegen csengő hang rázta fel:

- Nem vagy távol. Megérkeztél. Azon a napon, amikor hozzám indultál, én is elindultam feléd.
- Kerestél, de én is téged. És most, amikor találkoztunk, örökre együtt maradunk.

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Keresem-e azt a békét a szívemben, az életemben, amit Jézus ígért?
- Honnan származik az én békém? Meg tudom őrizni a békét a zavaró körülmények között is?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

Mindenható Istenünk, add, hogy odaadó buzgósággal ünnepeljük Urunk feltámadásának örömnapjait. Engedd, hogy cselekedeteinkkel mindenkor életre váltsuk, amit az emlékezéssel felidézünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Imádság

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek, küldd el Szentlelkedet, hogy segítsen megőrizni, megérteni és bátran megélni Szent Fiad szavát, aki által veled szoros kapcsolatba kerülök! Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek (Jn 14,23-29)

(Forrás: Pixabay)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Jézus megígérte, hogy visszajön.
- Ha megőrzöm Jézus szavát, akkor a Szó engem is megőriz, és bensőséges kapcsolatba kerülök a Szentháromsággal.

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- A béke építésén fáradozzam!
- Gondosan őrizzem az Úr szavát, vagyis olvassam, elmélkedjem, imádkozzam s törekedjem megcselekedni Isten szavát!

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyagok*, amiknek felépítése a *lectio divina* módszer felosztását követi, segítik az evangéliumi szakasz imádságos elmélyítését.

Lectio divina segédanyag, Húsvét 6. vasárnap („C” év)

Borítófotó © Pixabay

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikan online archivuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Nagy Szent Gergely gondolatait a Catena Aurea német nyelvű kiadása alapján Asztalos Livia fordította

Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Assisi Szent Ferenc imája – Assisi Szent Ferenc imája (keresztényelet.hu)

Ha Isten békéje lakja szívemet – <http://www.refkertvaros.hu/2015/02/ha-isten-bekeje-lakja-szivemet/>

Hamvas Béla: Isten tenyerén ébredtem – <https://www.ars-sacra.hu/vers.php?vers=117>

Vándorút – http://havannacsoport.hu/index.php/tanulsagos-tortenetek/vandorut?fbclid=IwAR2LxobmkrMoTsuC75cXgUfA_r9SITo7rvK-Ynj5Dl59le5LPDUDCZ2ZP6w

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a *lectio divina* munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Livia, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Grász-Szily Boglárka, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfalvi Ildikó, Rácz Dávid, Rácz Édua Anna, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2022

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levelcím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu